

عن عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ:

﴿لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي طَلَبِ الْعِلْمِ لَطَلَبُوهُ وَ لَوْ بِسَفْكِ الْمُهْجِ وَ خَوْضِ اللَّجَجِ﴾

الكافي، جلد ۱، صفحه ۳۵

امام خامنه‌ای مدظله العالی:

درس خواندن و تهذیب اخلاق و هوشیاری سیاسی همراه با تلاش‌های انقلابی،
وظائفی هستند که دختران و پسران این نسل باید آنها را هرگز فراموش نکنند. ۱۳۹۸/۹/۲۴

عنوان:

فرق بین تعدیه با حرف جرّ و تعدیه باب افعال

شناسنامه مطلب	
e-s-29	کد مطلب
صرف/تعدیه	موضوع
نحو/مفردات	موضوع مرتبط
علمی/ادبیات عربی/صرف/کمک آموزشی/دانش صرف/تبیین	رده
توحید، تعدیه، باب افعال، حرف جر، سید رضی، معانی حروف	برچسب
	توضیحات

پایگاه تزکیه‌ای، علمی، بصیرتی و مهارتی **نُمو**

nomov.ir

مرحوم رضی که از مفاخر امامیه است در شرح شافیه در تعدیه فعل لازم نکته ای شریف افاده فرموده است که:

اگر تعدیه به باب افعال است، مثل «زید اذهب عمرا» معنایش این است که زید خودش با عمرو نیست و عمرو را فرستاد و روانه کرد؛

اما در تعدیه با باء مثل «ذهب زید بعمر» معنای آن این است که زید با عمرو است و عمرو را برد.

چنان که در زبان فارسی فرق است بین این دو تعبیر: «او را روانه کرد» که خودش با او نیست؛ و «او را برد» که خودش هم با اوست.

خداوند سبحان در قرآن کریم از لقمان حکیم حکایت فرموده است که گفت:

يَا بُنَيَّ إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَحْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَاوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ

يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ

(سوره لقمان، آیه ۱۷)

در این آیه کریمه فعل «یأتی» با باء حرف جر تعدیه شده است و معنی آن این است که خداوند آن حبه را می آورد؛ پس آتی یعنی آورنده حبه خداست، و این توحید قرآنی است که سریان وحدت حقه حقیقه وجود است که از آن تعبیر به توحید صمدی و وحدت وجود مساوق حق می شود، و هکذا در تمام ذرات کائنات که در همه جا آتی خداست، و همچنین دیگر اسماء و صفات الهی در مقام توحید ذات و صفات و افعال.